

กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวกับ ผู้ประกอบการและผู้สัมผัสอาหาร

สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ กรมอนามัย

**ตัวอย่างเรื่องร้องเรียน
สถานที่จำหน่ายอาหาร
และการจำหน่ายอาหาร
ในที่/ทางสาธารณะ**

พบแมลงสาบ/จิ้งแมลงสาบ/
จิ้งหรีด/เส้นผม/เศษวัตถุ
อื่น ๆ ในอาหาร

กลิ่น/ควัน จากการปิ้งย่างหรือ
การปรุงอาหารด้วยวิธีอื่น ๆ

นำอาหารที่เสียมาปรุงอาหาร

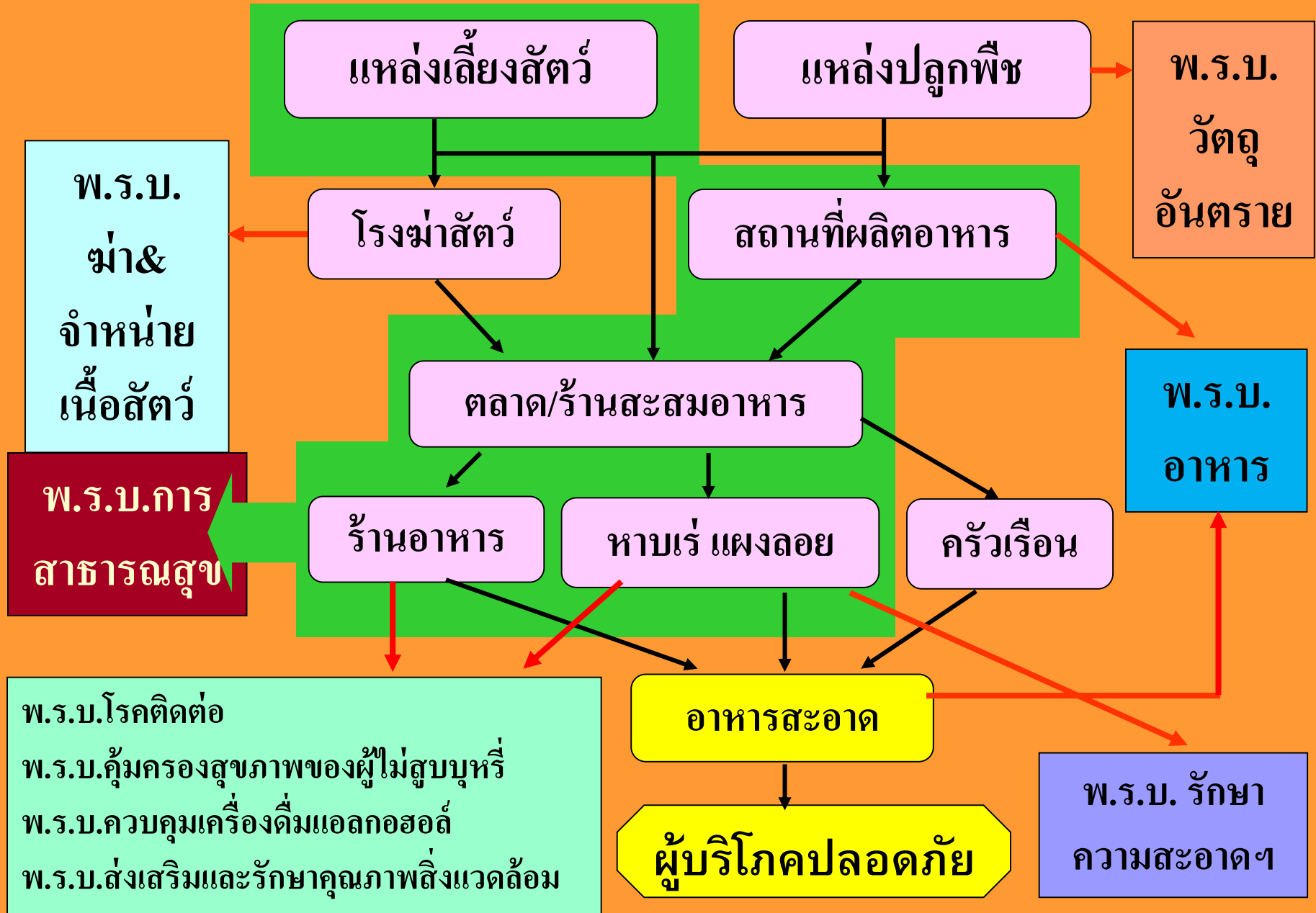
จาน/ชามและอุปกรณ์อื่น ๆ สกปรก

กินอาหารจากร้านนี้แล้ว
ท้องเสีย/อาหารเป็นพิษ

แสบตาจากแอลกอฮอล์
สำหรับอุ่นอาหาร

ร้านอาหาร/แผงลอย ไม่สะอาด
พื้นเฉอะแฉะ /มีหนู แมลงสาบวิ่ง

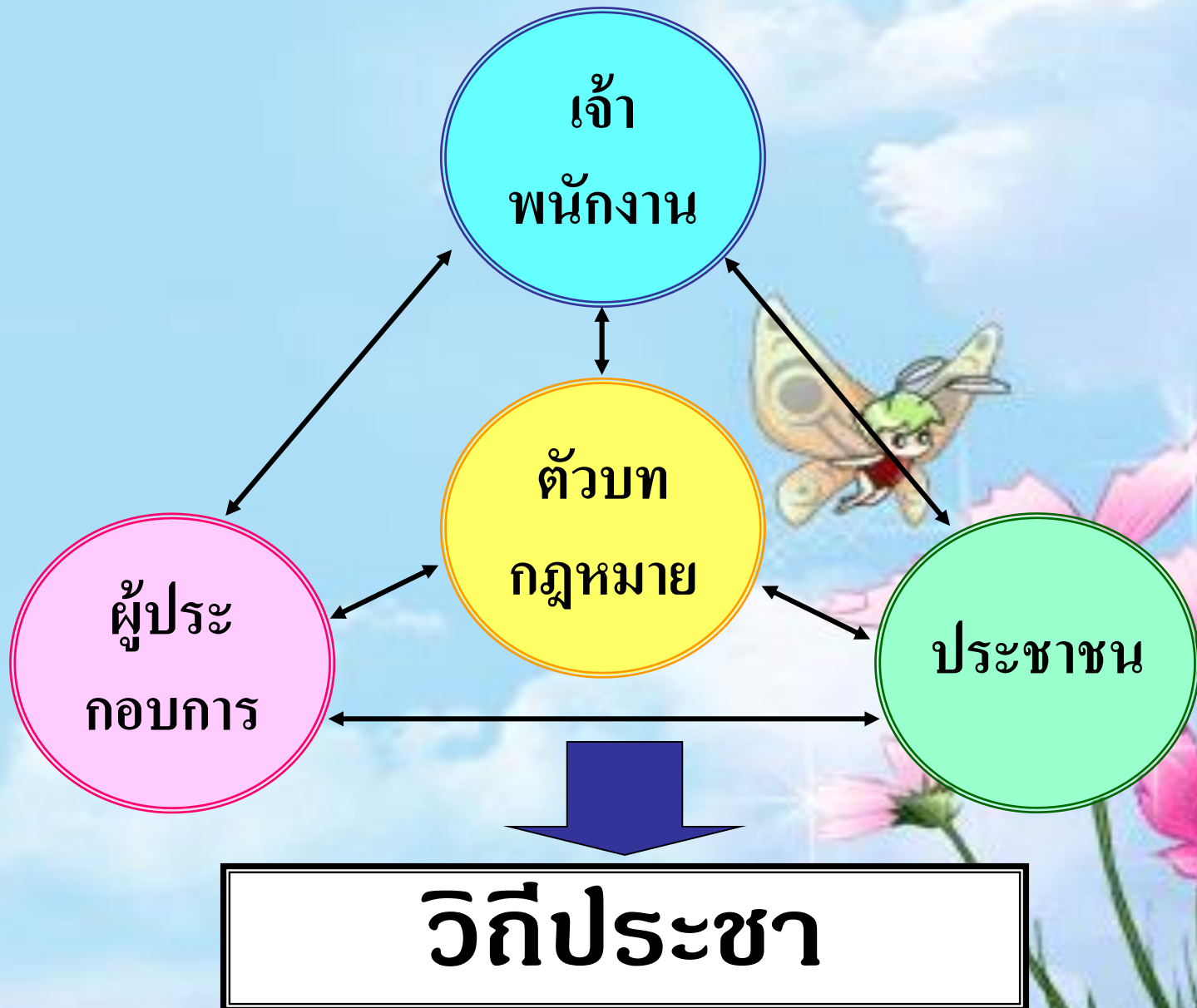
กระบวนการได้มาซึ่งอาหารของประชาชน

กฎหมายสำคัญ ที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการและ ผู้สัมผัสอาหาร

- ☐ พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- ☐ พ.ร.บ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐
- ☐ พ.ร.บ.อาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒
- ☐ พ.ร.บ.โรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘
- ☐ พ.ร.บ.คุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕
- ☐ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑
- ☐ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
- ☐ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕

องค์ประกอบการใช้มาตรการตามกฎหมาย

ปัญหาการ บังคับใช้กฎหมาย

ตัวบทกฎหมาย

- ♦ ไม่มีบทบัญญัติ
- ♦ ไม่มีเกณฑ์ชี้วัด
ที่ชัดเจน
- ♦ กฎหมายซ้ำซ้อน

เจ้าพนักงาน

- ♦ ไม่มีความรู้
- ♦ ไม่มั่นใจ
- ♦ ไม่มีทักษะ
- ♦ ไม่บังคับใช้
- ♦ กลัวความ
ขัดแย้ง

ผู้ประกอบการ

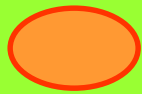
- ♦ ไม่รู้กฎหมาย
- ♦ ไม่เข้าใจเหตุผล
- ♦ ไม่รับผิดชอบ
/ หลบเลี่ยง

ประชาชน

- ♦ ไม่รู้กฎหมาย
/ สิทธิตนเอง
- ♦ ไม่เรียกร้อง
/ ร้องเรียน
- ♦ ไม่มีส่วนร่วม

บทบัญญัติตามกฎหมายการสาธารณสุข
ในการควบคุม

สถานที่จำหน่ายอาหาร

หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ (เป็นที่ของเอกชนและมีใช้เป็นการขายของในตลาด) ที่จัดไว้เพื่อประกอบหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อ สามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจัดบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

ตัวอย่างเช่น

ร้านอาหาร ภัตตาคาร สวนอาหาร ฯลฯ

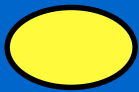

การจำหน่ายอาหารในที่/ทางสาธารณะ

หมายความว่า สถานที่จำหน่ายอาหารที่อยู่ในที่หรือทางสาธารณะ (ที่หรือทางสาธารณะ หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้)

ตัวอย่างเช่น.....

แผงลอย หาบเร่ เร่ขาย รถเร่ ฯลฯ

ผู้สัมผัสอาหาร

หมายความว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาหารตั้งแต่กระบวนการเตรียม ปปรุง ประกอบ จำหน่ายและเสิร์ฟอาหาร รวมถึงล้างและเก็บภาชนะอุปกรณ์

ได้แก่.....

- ผู้เตรียมอาหาร
- ผู้ปรุง-ประกอบอาหาร
- ผู้เสิร์ฟอาหาร
- ผู้จำหน่ายอาหาร
- ผู้ล้างและเก็บภาชนะอุปกรณ์

• สถานที่จำหน่ายอาหาร
• การจำหน่ายอาหาร
ในที่/ทางสาธารณะ

พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ให้อำนาจ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น
(เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ อบต.)

- กิจการตลาด
- สถานที่จำหน่ายอาหาร
- การจำหน่ายอาหารในที่/ทาง
สาธารณะ

พิจารณาอนุญาต/
หนังสือรับรองการ
แจ้งและตรวจตรา

ออกคำสั่งให้

- ปรับปรุง/ แก้ไข
- พักใช้/ หยุด
- เพิกถอน

กรณี

- ก่อเหตุรำคาญ
- ผลิตสุรลักษณะอาคาร
- ฝ่าฝืนข้อบัญญัติฯ

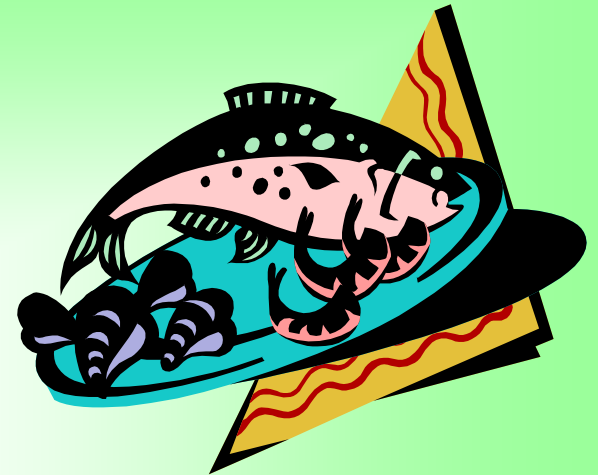

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อบัญญัติท้องถิ่น
(ม.40)

สุขลักษณะสถานที่จำหน่ายอาหาร

- ที่ตั้ง การใช้ การดูแลรักษาสถานที่
- อาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ
ประกอบปรุง เก็บ สะสมอาหาร
- สุขลักษณะส่วนบุคคล
- ภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้อื่น ๆ
- การป้องกันเหตุรำคาญ
และการป้องกันโรคติดต่อ

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อบัญญัติท้องถิ่น

สุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้สัมผัสอาหาร

- ต้องตรวจสอบสภาพและมีหนังสือรับรองจากแพทย์ก่อนจะเป็นผู้สัมผัสอาหาร และตรวจอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
- มีความรู้ด้านสุขาภิบาลอาหาร โดยผ่านการอบรมหรือผ่านการทดสอบความรู้ และติดบัตรประจำตัวผู้สัมผัสอาหาร
- ต้องปฏิบัติตนในขณะปฏิบัติงาน เช่น การแต่งกาย(ผ้ากันเปื้อน หมวก/ตาข่ายคลุมผม) มือ-เล็บต้องสะอาด ใช้อุปกรณ์หยิบจับอาหาร(แยกระหว่างอาหารดิบ-สุก) หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในขณะปฏิบัติงาน(การไอ จาม สูดบุหรี่ เป็นต้น) ฯลฯ
- อื่น ๆ ตามข้อบัญญัติท้องถิ่น

ผู้จัดตั้ง/เจ้าของสถานที่จำหน่ายอาหาร

กรณีที่มีพื้นที่เกินกว่า
200 ตร.ม. และมีใช้
การขายของในตลาด

ขออนุญาต

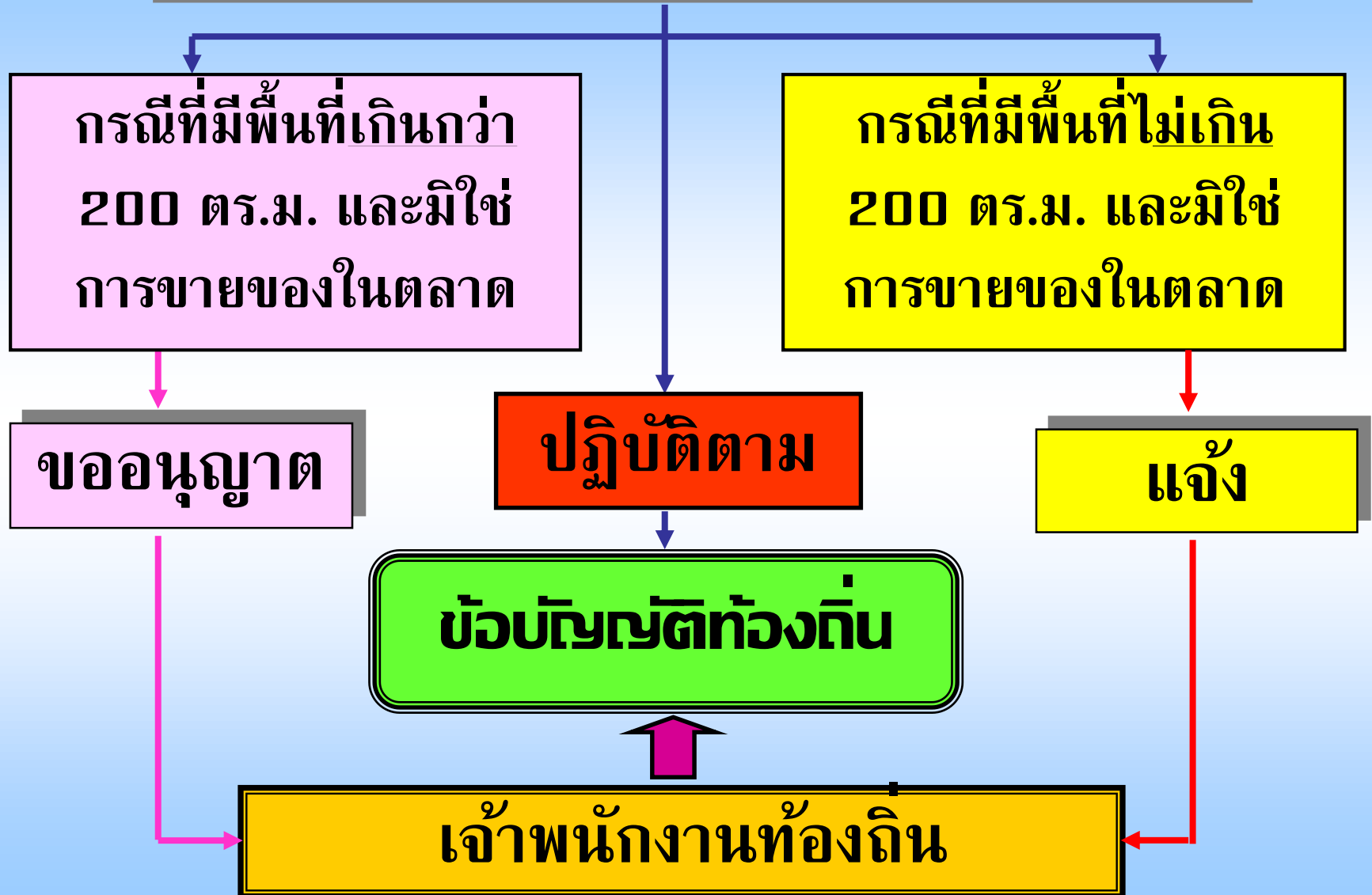
กรณีที่มีพื้นที่ไม่เกิน
200 ตร.ม. และมีใช้
การขายของในตลาด

แจ้ง

ปฏิบัติตาม

ข้อบัญญัติท้องถิ่น

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

หลักปฏิบัติในการขอใบอนุญาตประกอบการจำหน่ายอาหาร

- ➔ ต้องขออนุญาตต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของสถานประกอบการ (ม.54)
- ➔ ต้องทำคำขอตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด (ม.54)
โดยเจ้าพนักงานสาธารณสุขเป็นผู้ตรวจสอบ
- ➔ เมื่อได้รับอนุญาต ต้องเสียค่าธรรมเนียม (ม.65)
- ➔ ใบอนุญาตที่ได้รับ
 - # ใช้ได้เฉพาะในเขตท้องถิ่นนั้น
 - # มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันออก ต้องต่ออายุก่อนสิ้นอายุ (ม.55)
 - # ต้องแสดงไว้โดยเปิดเผย ณ สถานประกอบการตลอดเวลา (ม.57)
 - # กรณีที่สูญหาย/ชำรุดในสาระสำคัญต้องขอใบแทนภายใน 15 วัน (ม.58)

หลักปฏิบัติสำหรับผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง

ต้องแสดง

หนังสือรับรองการแจ้งไว้ในที่เปิดเผย
ณ สถานที่ดำเนินการ ตลอดเวลา
ที่ดำเนินการ (ม.49)

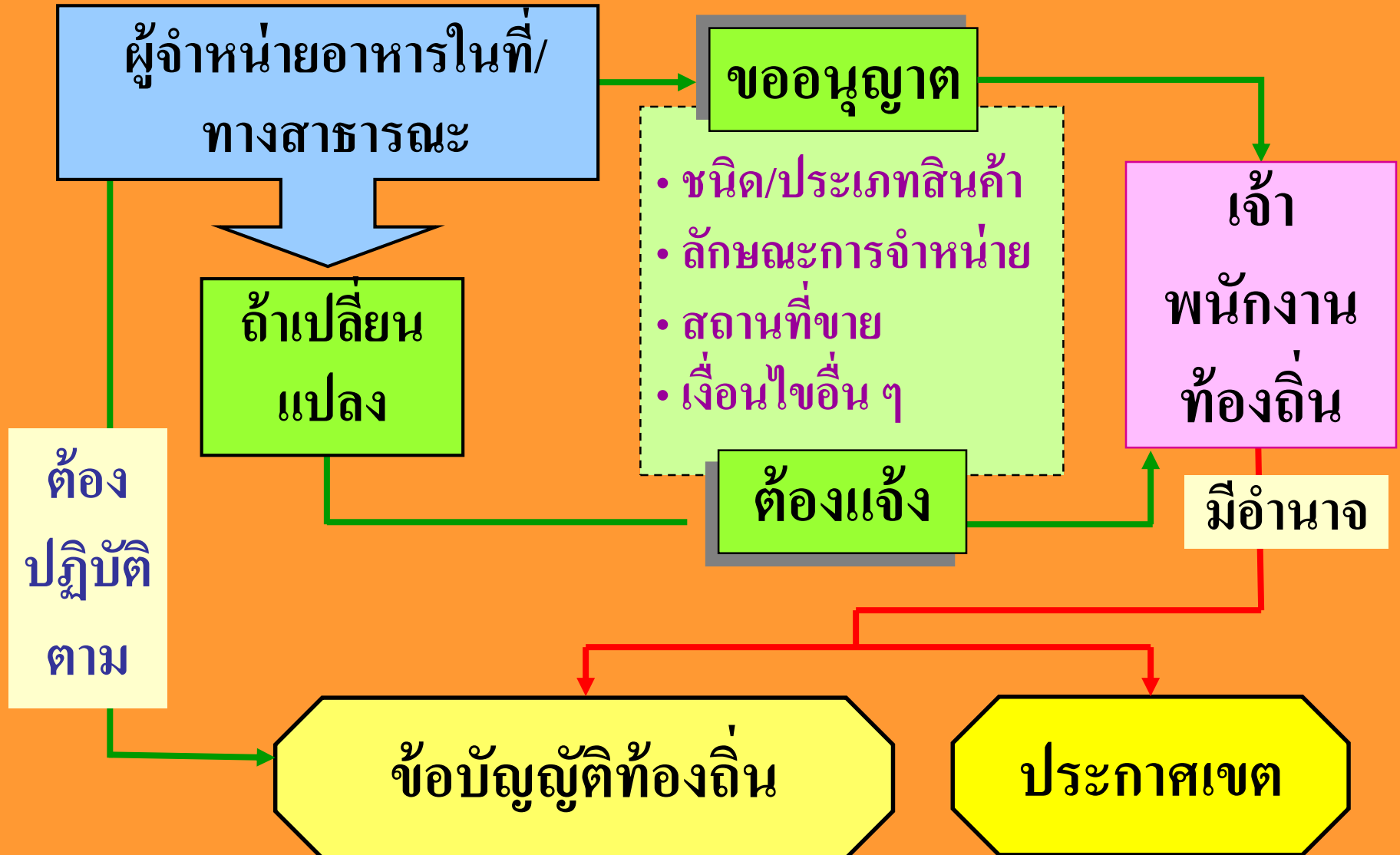
กรณีสูญหาย
ถูกทำลาย ชำรุด
ในสาระสำคัญ

ต้องยื่นคำขอรับใบแทน ภายใน 15
วัน นับแต่วันที่ทราบ หลักเกณฑ์
ตามข้อบัญญัติท้องถิ่น (ม.50)

กรณีจะเลิก
หรือโอนกิจการ

ให้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ทราบ (ม.51)

ผู้จำหน่ายอาหารในที่หรือทางสาธารณะ

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ร่วมกับ

เจ้าพนักงานจราจร

ข้อบัญญัติท้องถิ่น (ม.43)

สัญลักษณ์เกี่ยวกับ

- ผู้ขาย/ผู้ช่วยขาย
- กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ
ปรุง เก็บ/ สะสม
- ความสะอาดภาชนะ น้ำใช้ ของใช้
- การจัดวาง/ การเร่ขาย
- เวลาจำหน่าย
- ป้องกันเหตุรำคาญ/ โรคติดต่อ

ประกาศเขต (ม.42)

- ห้ามขายหรือซื้อโดยเด็ดขาด
- ห้ามขายสินค้าบางชนิด
- ห้ามขายสินค้าตามกำหนด เวลา
- เขตห้ามขายตามลักษณะ
- กำหนดเงื่อนไขการจำหน่าย

ปิดที่สำนักงานฯ และบริเวณที่กำหนดเป็นเขต
และระบุนับบังคับ โดยไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่วันประกาศ

มาตรการควบคุมกิจการที่ต้องขออนุญาต

1. ไม่ได้รับใบอนุญาต

ม.72

โทษจำคุก $\geq$ 6 เดือน ปรับ $>$ **50,000** บาท
(สถานที่จำหน่ายอาหาร/สะสมอาหาร)

ม.77

โทษปรับ $\geq$ **10,000** บาท
(การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ)

2. ไม่ปฏิบัติตาม

- พรบ.
- กฎกระทรวง
- ข้อบัญญัติท้องถิ่น
- เงื่อนไขในใบอนุญาต

จพ.ถ.
มีอำนาจ

สั่งให้ปรับปรุง/แก้ไข

สั่งพักใช้ใบอนุญาต

* ครั้งละไม่เกิน 15 วัน

สั่งเพิกถอนใบอนุญาต

- * ถูกพักใช้ 2 ครั้งขึ้นไป
- * ต้องคำพิพากษาว่าผิด
- * มีอันตรายร้ายแรง

มาตรการควบคุมกิจการที่ต้องแจ้ง

1. ผู้ใดประกอบกิจการ
โดยไม่แจ้ง

(ม.72 ว.2) โทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน
หรือปรับไม่เกิน **25,000** บาท

2. กรณีดำเนิน
กิจการโดยไม่แจ้ง
แล้วเคยได้รับโทษ
เพราะไม่แจ้งมา
แล้วครั้งหนึ่ง (ม.52)

สั่งให้หยุดกิจการ

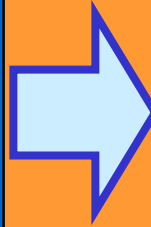
ถ้าฝ่าฝืนอีก

สั่งห้ามดำเนินกิจการ
ตามเวลาที่กำหนด
แต่ไม่เกิน 2 ปี

(ม.80) โทษจำคุก
ไม่เกิน 6 เดือน หรือ
ปรับไม่เกิน **50,000**
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
และปรับอีกวันละ
ไม่เกิน **25,000** บาท

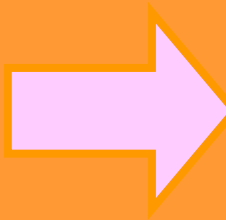
มาตรการควบคุมสุขลักษณะส่วนบุคคล ของผู้สัมผัสอาหาร

1. ผู้สัมผัสอาหารใน
สถานที่จำหน่ายอาหาร
ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ
ท้องถิ่น

ม.73 ระวังโทษจำคุกไม่เกิน
6 เดือน ปรับไม่เกิน **50,000** บาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ (ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ
ท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา 40 (2) หรือ (3))

2. ผู้สัมผัสอาหารที่
จำหน่ายอาหารในที่หรือ
ทางสาธารณะผู้ใดฝ่าฝืน
ข้อบัญญัติท้องถิ่น

ม. 77 ระวังโทษ
ปรับไม่เกิน **10,000** บาท
ขาย/ซื้อในเขตห้ามขาย/ซื้อโดยเด็ดขาด

ม. 78 ระวังโทษ
ปรับไม่เกิน **5,000** บาท

การคุ้มครองประชาชนของกฎหมายสาธารณสุข

กิจการที่ต้องควบคุมตามกฎหมาย

- กิจการตลาด
- สถานที่สะสมอาหาร
- กิจการร้านอาหาร
- การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
- กิจการเก็บขน/กำจัดสิ่งปฏิกูล/มูลฝอย(ธุรกิจ)
- กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (142 ประเภท)
- การขายสินค้าในที่/ทางสาธารณะ

กิจการทั่วไป

- บ้าน/ครัวเรือน/ชุมชน
- โรงเรียน/สถานศึกษา
- วัด/ศาสนสถาน
- สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ
- สถานพยาบาล
- สถานประกอบกิจการอื่น ๆ

ประกาศเพิ่ม

ก่อนประกอบกิจการ

ต้องขอ
อนุญาต /
แจ้ง

ต้องปฏิบัติ
ให้ถูก
สุขลักษณะ

ต้องกำจัด
สิ่งปฏิกูล/
มูลฝอย

ต้องดูแล
อาคารให้ถูก
สุขลักษณะ

ต้องไม่ก่อ
เหตุรำคาญ

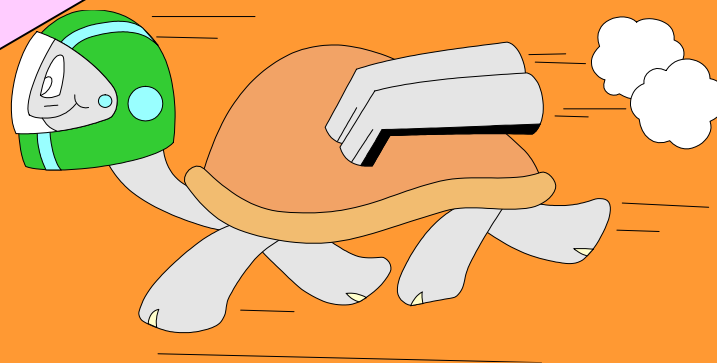
เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อกำหนดของท้องถิ่น

พ.ร.บ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ของบ้านเมือง พ.ศ. 2560

ขอบเขตการใช้บังคับ

- ❖ เขตเทศบาล
- ❖ กรุงเทพมหานคร
- ❖ เมืองพัทยา

- ❖ อบจ. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศใช้
- ❖ อบต. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศใช้

การควบคุมของพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดฯ

- การรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ
- การดูแลรักษาสนามหญ้าและต้นไม้ในถนนและสถานสาธารณะ
- การห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ
- การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

บทบัญญัติที่ผู้จำหน่ายอาหารต้องปฏิบัติ

มาตรา 20 ห้ามมิให้ผู้ใด

- (1) ปรงอาหาร ขายหรือจำหน่ายสินค้าบนถนน
หรือในสถานสาธารณะ
- (2) ใช้รถยนต์หรือล้อเลื่อนเป็นที่ปรงอาหารเพื่อ
ขายหรือจำหน่ายให้แก่ประชาชนบนถนน
หรือในสถานสาธารณะ

ยกเว้นถนนส่วนบุคคลหรือบริเวณที่ประกาศผ่อนผัน

ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท

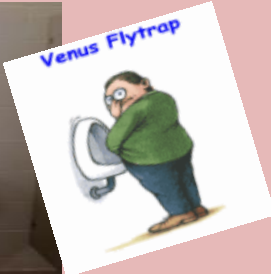
บทบัญญัติที่ผู้จำหน่ายอาหารต้องปฏิบัติ

มาตรา 24

เจ้าของร้านจำหน่ายอาหารหรือเครื่องดื่มซึ่งจัด
สถานที่สำหรับบริการลูกค้า ในขณะเดียวกัน
ไม่ต่ำกว่า 20 คนต้องจัดให้มีส้วมที่ต้อง
ด้วยสุขลักษณะ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท
และปรับอีกวันละ 100 บาท เรียงรายวันจนกว่าจะได้ปฏิบัติ
ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

จำนวนส้วมสำหรับร้านอาหารและเครื่องดื่ม

จำนวนที่นั่ง สำหรับลูกค้า	ห้องส้วมชาย			ห้องส้วมหญิง	
	ส้วม(ที่)	อ่างล้างมือ(ที่)	ที่ปัสสาวะ(ที่)	ส้วม(ที่)	อ่างล้างมือ(ที่)
20-30	ให้มีส้วม 1 ที่ อ่างล้างมือ 1 ที่ และที่ปัสสาวะ 1 ที่ (ใช้ร่วมกัน ช / หญิง)				
31-50	1	1	1	2 	1
51-70	2	2	2	4	2
71-100	3	3	3	6	3
> 100	ให้เพิ่มส้วม อ่างล้างมือและที่ปัสสาวะ อย่างละ 1 ที่ ทั้งห้องส้วมชายและห้องส้วมหญิงต่อจำนวนที่นั่ง สำหรับจำนวนที่นั่งสำหรับลูกค้าที่เพิ่มขึ้นทุกๆ 30 ที่นั่ง			 	

(ตามกฎหมายกระทรวงฯ ทั้งสองฉบับ)

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

อาหาร หมายความว่า...

ของกินหรือเครื่องดื่มนำเข้าสู่วิถีชีวิต ได้แก่

1. วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกาย
ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ หรือในรูปลักษณะใด ๆ แต่ไม่รวมถึง
ยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท/ยาเสพติด

2. วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้/ใช้เป็นส่วนผสม

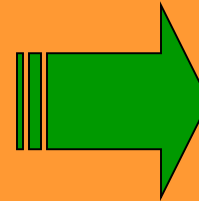
ในการผลิตอาหาร รวมถึงเจือปนอาหาร
สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

การควบคุมตามพระราชบัญญัติอาหาร

ตั้งโรงงานผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย

นำเข้าอาหารเพื่อจำหน่าย

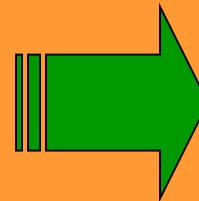
ขออนุญาต

อาหารไม่บริสุทธิ์

อาหารปลอม

อาหารผิดมาตรฐาน

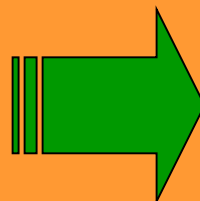
อาหารอื่นที่รัฐมนตรีกำหนด

ห้ามผลิต นำเข้าเพื่อ
จำหน่าย หรือจำหน่าย

อาหารที่ต้องมีฉลาก

(ยกเว้น ไข่กรอก แหนม หมูยอ
กุนเชียง ลูกชิ้น)

อาหารที่ต้องมีเครื่องหมาย อย.
เลขสารบบอาหาร(เลข อย.)

การแสดงผลอาหาร

“ฉลาก” หมายถึง รูปรอยประดิษฐ์ เครื่องหมาย หรือข้อความใดๆ ที่แสดงไว้ที่อาหาร ภาชนะบรรจุอาหาร หรือหีบห่อของภาชนะที่บรรจุอาหาร

ฉลากอาหารมีความสำคัญ คือ

- ❖ เป็นสื่อระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค
- ❖ เป็นสื่อแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และให้ความรู้ทางโภชนาการ (กรณีที่มีการแสดงฉลากโภชนาการ)
- ❖ เป็นเครื่องมือในการเลือกซื้อของผู้บริโภค
- ❖ เป็นสื่ออ้างอิงในการดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ฝ่าฝืน
- ❖ เป็นปัจจัยหรือสิ่งดึงดูดใจผู้ซื้อ

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558

โรคติดต่อแบ่งเป็น 4 ประเภท

- 1) โรคติดต่อ
- 2) โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง
- 3) โรคติดต่ออันตราย
- 4) โรคระบาด

เมื่อเกิดหรือมีเหตุสงสัยว่าเกิด
โรคติดต่ออันตรายหรือโรค
ระบาดในสถานประกอบการให้
เจ้าของ ผู้ดูแล ผู้จัดการสถานที่
จำหน่ายอาหาร/ตลาด/
ตลาดนัด ฯลฯ

แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ
(ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ รมว. ประกาศกำหนด)
ฝ่าฝืนปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

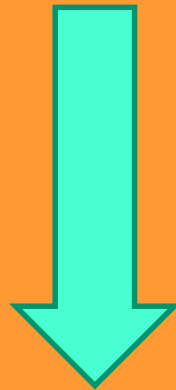
การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

1. ให้ผู้ที่เป็หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หรือผู้ที่เป็ผู้สัมผัสโรคหรือเป็นพาหะ มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์ และเพื่อความปลอดภัยอาจแยกกัก กักกัน หรือคุมไว้สังเกต จนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรค หรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ หากเป็สัตว์ให้เจ้าของเป็ผู้นำสัตว์มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์
2. ให้ผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะติดโรคได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ทั้งนี้หากเป็สัตว์ให้เจ้าของเป็ผู้นำสัตว์มารับการป้องกันโรค
3. ให้นำศพหรือซากสัตว์ซึ่งตายหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าตายด้วยโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ไปรับการตรวจ หรือจัดการทางการแพทย์
4. ให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้พักอาศัยในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีโรคติดต่อเกิดขึ้น กำจัดความติดโรคหรือทำลายสิ่งใด ๆ ที่มีเชื้อโรคติดต่อหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคติดต่อ หรือแก้ไขปรับปรุงการสุขาภิบาลให้ถูกสุขลักษณะ และดำเนินการกำจัดสัตว์ แมลง หรือตัวอ่อนของแมลง ที่เป็สาเหตุของการเกิดโรค ทั้งนี้ ต้องดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าว จนกว่าจะมีคำสั่งยกเลิก
5. ห้ามผู้ใดกระทำการหรือดำเนินการใด ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดสภาวะที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ซึ่งอาจเป็เหตุให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดแพร่ออกไป
6. ห้ามผู้ใดเข้าไปหรือออกจากที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ
7. เข้าไปในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีหรือสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตราย หรือโรคระบาด

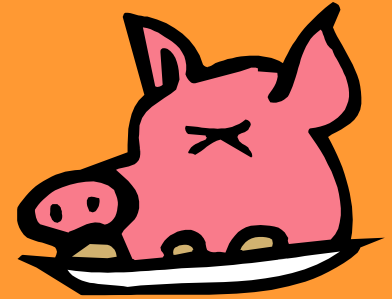
**ม.35 หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อป้องกันการแพร่
ของโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด
ให้ ผวจ. มีคำสั่ง ปิดตลาด สถานที่จำหน่ายอาหาร ได้**

**ฝ่าฝืนจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ**

โรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับผู้สัมผัสอาหาร

ผู้สัมผัสอาหารต้องไม่เจ็บป่วย
ด้วยโรคที่สามารถติดต่อไปยังผู้บริโภค
โดยมีน้ำและอาหารเป็นสื่อ เช่น...

อหิวาตกโรค ใช้รากสาดน้อย บิด ใช้สุกใส หัด ดางทุม
วัณโรคในระยะอันตราย โรคเรื้อนในระยะติดต่อ
โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ ไวรัสตับอักเสบบี เอ ใช้หวัดใหญ่
(รวมถึงที่ติดต่อจากสัตว์) และโรคอื่น ๆ ตามประกาศ
กระทรวงสธ. และโรคตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หากเจ็บป่วยให้หยุดปฏิบัติงานจนกว่าจะรักษาให้หายเป็นปกติ

พ.ร.บ.คุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535

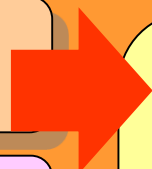
สถานที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม หรืออาหารและเครื่องดื่ม

ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2553
มีผลใช้บังคับ 28 มิ.ย. 53

1) บริเวณที่มีระบบปรับอากาศ

2) บริเวณที่ไม่มีระบบปรับอากาศ

**จัดเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด
และไม่สามารถจัด
“เขตสูบบุหรี่”
เป็นการเฉพาะได้**

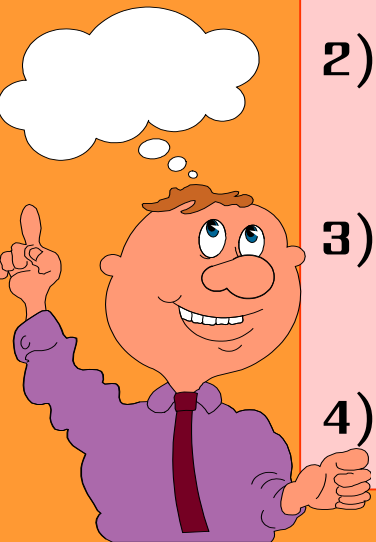
ประกาศ กสธ. ลว. 5 พ.ย. 61(บังคับใช้ 3 ก.พ. 62) กำหนดให้พื้นที่เฉพาะส่วนที่ระบุ

เขตปลอดบุหรี่ ต้องมีสภาพและลักษณะ

- (1) ต้องมีเครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ตามที่กระทรวง สธ.ประกาศ
- (2) ไม่มีการสูบบุหรี่
- (3) ไม่มีอุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการสูบบุหรี่

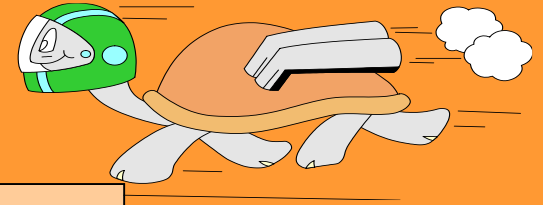
การควบคุมผู้ไม่ปฏิบัติตามที่ พ.ร.บ. นี้ กำหนด

- 1) ไม่จัดให้มีเขตสูบบุหรี่และเขตปลอดบุหรี่ ปรับไม่เกิน 20,000 บ.
- 2) ไม่จัดให้มีเขตสูบบุหรี่ที่มีสภาพ ลักษณะและมาตรฐานตามที่รัฐมนตรีกำหนด ปรับไม่เกิน 10,000 บ.
- 3) ไม่จัดให้มีเครื่องหมายในเขตสูบบุหรี่/เขตปลอดบุหรี่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด ปรับไม่เกิน 2,000 บ.
- 4) ห้ามผู้ใดสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ ปรับไม่เกิน 2,000 บ.

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่จำหน่ายอาหาร

1) สถานที่/บริเวณที่ห้ามขายเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ (ม.27)

- (1) วัด/สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
- (2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาล
- (3) สถานที่ราชการ/รัฐวิสาหกิจ /หน่วยงานอื่นของรัฐ
รวมพื้นที่ในกำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของหน่วยงานด้วย
- (4) หอพัก (5) สถานศึกษา (6) สถานีบริการน้ำมันฯ
- (7) สวนสาธารณะราชการ/รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- (8) โรงงาน (9) สถานีขนส่งทางบก
- (10) บนทางตามกฎหมายจราจร
- (11) บนรถไฟ

ระวางโทษจำคุก
ไม่เกิน 6 ด./ปรับ
ไม่เกิน 10,000 บ.
/ทั้งจำทั้งปรับ

สถานที่ห้ามตั้งเครื่องดีเซลแอลกอฮอล์ (มาตรา 31)

ฝ่าฝืน มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน
หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดีเซลแอลกอฮอล์

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

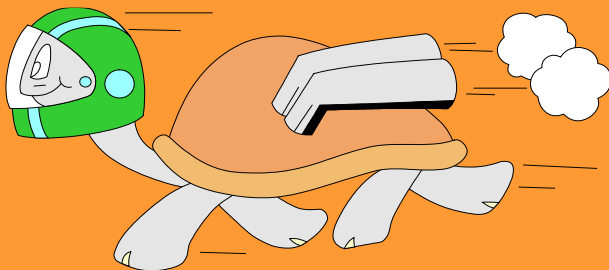
ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่จำหน่ายอาหาร

2) ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัน/เวลา
ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ม. 28)

วันห้ามขาย วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา

วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษาและวันออกพรรษา

เวลาขาย 11.00-14.00 น และ 17.00 – 24.00 น.

ระวางโทษจำคุก
ไม่เกิน 6 ด. /ปรับ
ไม่เกิน 10,000 บ.
/ทั้งจำทั้งปรับ

เวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เฉพาะ 11.00 น. - 14.00 น.

17.00 น. - 24.00 น. เท่านั้น

ฟัฟิน จำกัดไม่เกิน 6 เดือน หรือ
บริษัทไม่เกิน 10,000 บาท
หรือทั้งจำกัดปรับ

ห้ามขาย

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ตลอด 24 ชั่วโมง

24
hrs.

- วันมาฆบูชา
- วันวิสาขบูชา
- วันอาสาฬหบูชา
- วันเข้าพรรษา
- วันออกพรรษา

กรมควบคุมโรค
Department of Disease Control

สำนักงานคณะกรรมการ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
กรมควบคุมโรค

ศูนย์รับเรื่องร้องเรียน
โทร 0-2590-3342
www.thaiantialcohol.com

 TAS
TOBACCO & ALCOHOL
Surveillance System

DDC
1422
สายด่วนกรมควบคุมโรค

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

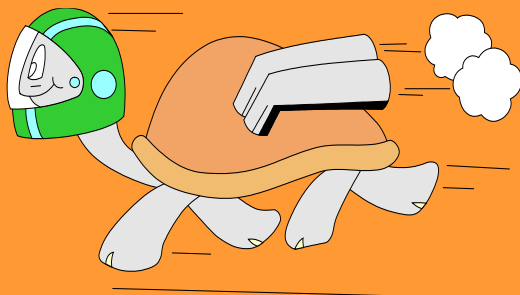
ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่จำหน่ายอาหาร

3) ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แก่บุคคลดังต่อไปนี้ (ม. 29)

(1) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์

(2) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้

ระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี/
ปรับไม่เกิน 20,000 บ./ทั้งจำทั้งปรับ

ห้ามขาย

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้บุคคลอายุ
ต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์

กรมควบคุมโรค
Department of Disease Control

สำนักงานคณะกรรมการ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
กรมควบคุมโรค

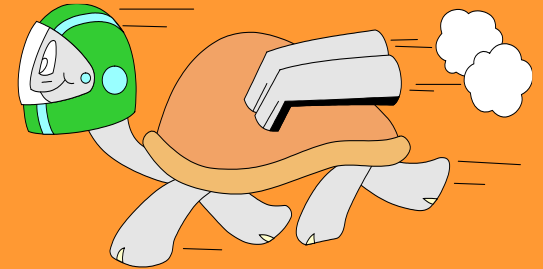
ศูนย์รับเรื่องร้องเรียน
โทร 0-2590-3342
www.thaiantialcohol.com

 TAS
TOBACCO & ALCOHOL
Surveillance System

DDC
1422
สายด่วนกรมควบคุมโรค

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงอาหาร พ.ศ. 2551

ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่จำหน่ายอาหาร

4) ห้ามขายเครื่องดัดแปลงอาหาร ในลักษณะและวิธีดังต่อไปนี้

- (1) เครื่องอัตโนมัติ การเร่ขาย การลดราคา
- (2) ให้หรือเสนอให้สิทธิพิเศษหรือประโยชน์อื่นใด
- (3) แจก แถม ให้หรือแลกเปลี่ยน แจกสินค้าตัวอย่าง

ระหว่างโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน/
ปรับไม่เกิน 10,000 บ./ทั้งจำทั้งปรับ
ถ้าเป็นการขายด้วยเครื่องอัตโนมัติ
เพิ่มโทษเท่าตัว

พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535

ประเภท	ก	ข	ค	ง	จ
ตลาด	ตั้งแต่ 2,500 ตร. ขึ้นไป	1,500 ตร.ม. ไม่ถึง 2,500 ตร.ม.	1,000 ตร.ม. ไม่ถึง 1,500 ตร.ม.	500 ตร.ม. ไม่ถึง 1,000 ตร.ม.	-
ภัตตาคาร/ ร้านอาหาร		500 ตร.ม. ไม่ถึง 2,500 ตร.ม.	250 ตร.ม. ไม่ถึง 500 ตร.ม.	100 ตร.ม. ไม่ถึง 250 ตร.ม.	น้อยกว่า 100 ตร.ม.

กำหนดให้
เป็นแหล่ง
ควบคุม
มลพิษ

- * ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อ 7 พฤศจิกายน 2548
- * ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อ 29 ธันวาคม 2548

คำถาม & ข้อเสนอแนะ

ขอบคุณครับ....สวัสดี..